

Motion till riksdagen 2005/06:N302

av **Marietta de Pourbaix-Lundin m.fl. (m)**

Stockholmsregionen

Motionen delad mellan flera utskott

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av att främja fortsatt tillväxt i Stockholmsregionen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av skattesänkningar.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om utlokaliseringen av statliga jobb från Stockholmsregionen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om åtgärder för att öka bostadsbyggandet i Stockholm.²
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om försök med RUT-avdrag i Stockholmsregionen.¹
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av förändringar i utjämningsystemet.³
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av infrastruktursatsningar i Stockholmsregionen.⁴
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av flygplatskapacitet i Stockholmsregionen.⁴
9. Riksdagen beslutar att avskaffa lag (2004:629) om trängselskatt.³
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av åtgärder för att öka rättstryggheten i Stockholmsregionen.⁵
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av fler poliser i Stockholms stad och län.⁵
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av åtgärder för en levande skärgård i Stockholms län.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om högre utbildning och forskning i Stockholmsregionen.⁶

¹ Yrkandena 2 och 5 hänvisade till SkU.

² Yrkande 4 hänvisat till BoU.

³ Yrkandena 6 och 9 hänvisade till FiU.

⁴ Yrkandena 7 och 8 hänvisade till TU.

⁵ Yrkandena 10 och 11 hänvisade till JuU.

⁶ Yrkande 13 hänvisat till UbU.

Fel! Okänt namn på

Stockholm som tillväxtmotor

Sverige behöver sina storstäder. Storstadsregionerna är viktiga för tillväxt och förnyelse i Sverige. Den enskilt viktigaste samhällsuppgiften är att skapa en miljon nya arbeten i en nära framtid. Regionerna kan spela en avgörande roll som motorer för landets ekonomi och sysselsättning. Städernas dragningskraft skapas ur den frihet som följer av ett öppet och tillåtande klimat.

Städer har alltid fyllt en viktig funktion för människans och samhällets utveckling. Under modern tid har staden som företeelse fått ökad betydelse för länders ekonomiska tillväxt och som centrum för utbildning och företagande. I takt med att städerna växer skapas fler mötesplatser, vilka är en förutsättning för den kreativitet som är grunden för allt arbete.

Den minskade andelen av människor i arbetsför ålder är en av vår tids stora utmaningar. För att klara framtidens välfärd är det nödvändigt att fler människor arbetar och har en egen försörjning. Principen är enkel. Välfärden bygger på en arbetande nation. Idag har 4,2 miljoner svenskar ett arbete, fördelat på 2,7 respektive 1,5 miljoner inom privat och offentlig sektor. Samtidigt saknar en miljon människor arbete helt. Var fjärde av dem är under 40 år.

Allt färre ser kopplingen mellan egen insats och egen utkomst. Flit och ansträngningar premieras inte tillräckligt. Att upprätta värdet av det entreprenörskap som en gång skapade landets välstånd är ett oavvisligt krav. I slutänden kan ett mänskligt samhälle bara byggas när alla som kan arbeta har en meningsfull sysselsättning.

De som i första hand drabbas när det inte finns tillräckligt många lediga jobb och arbetsgivare är unga och invandrare. I stället för att attackera orsaken – ett system som inte premierar flit och ansträngningar – satsas i dag stora summor på att behandla symptomen. Detta förvärrar i förlängningen problemen. Antalet välvilliga, men misslyckade, projekt för integration, jämställdhet och ungdomar bara stiger.

Betydelsen av gränserna mellan nationer minskar stadigt medan regionerna befäster sin roll som ekonomiska motorer. Administrativa gränser stämmer ofta inte överens med regionernas struktur. Det finns ett stort behov av att vidareutveckla kunskapen om och metoder för att stärka och utvidga funktionella regioner som ekonomiska marknader. Med bättre kommunikationer är det också möjligt för fler att pendla över större avstånd, och därmed ökar möjligheten att finna rätt jobb och rätt medarbetare.

Den internationella konkurrensen från låglöneländer kommer att tvinga fram ytterligare omställningar från tillverkningsindustri till bland annat den kunskapsintensiva tjänstesektorn. Framöver kommer även konkurrensen av tjänster att öka, och det ställer nya krav på Sveriges anpassningsförmåga eftersom svensk tjänstesektor har låg produktivitet och låg exportandel. Vägen till en kunskapsbaserad ekonomi går genom skapandet av kreativa mötesplatser som tillvaratar synergieffekter mellan människor som har olika utbildningar, kunskaper och erfarenheter.

Medborgarna bor och arbetar i så kallade arbetsmarknadsregioner. Dessa är inte administrativt beslutade utan är resultatet av våra rörelsemönster. Det innebär i sin tur att regionen är föränderlig. Större kommuner utgör centralort

i respektive arbetsmarknadsregion och kan därför betraktas som primär attraktionskraft för dessa regioner.

Stockholm borde vara Sveriges ledande ekonomiska motor. Till för ett par år sedan har detta varit en självklarhet. Stockholm har haft hög tillväxt, innovativa företag och ett nyföretagande som varit väsentligt högre än i övriga landet. Men dessa förutsättningar behöver också underhållas och vårdas. Välfärden och utvecklingen i hela Sverige är beroende av att det går bra för Stockholmsregionen.

Misshandeln av Stockholm

Den socialdemokratiska regeringen har de senaste åren på område efter område fattat beslut som både kortsiktigt och långsiktigt är förödande för Stockholm ur ett tillväxtperspektiv. Avsaknaden av visioner och ledarskap, kombinerat med skatte- och avgiftschocker, har lett till att tillväxten varit lägre i Stockholm än i resten av landet såväl 2003 som 2004. Skattehöjningar gör att människor och familjer med normala inkomster inte längre har en acceptabel levnadsstandard i jämförelse med invånarna i övriga landet.

För Socialdemokraterna verkar tyvärr befolkningstillväxten i Stockholmsregionen fortfarande vara ett hot snarare än en möjlighet. De har svårt att se hur unga människor skulle kunna lyckas med sina idéer. Entreprenörskap och nyföretagande ses som något mystiskt.

Människors fria val och krav på en god vård, skola och omsorg blir med socialdemokratiska glasögon ett hot mot en socialistisk modell med kommunen som garant och politikerna som beställare. I en rad avseenden ser socialistiska politiker de fria valen och människors ökande krav på anpassningar av offentlig service till sina individuella levnadsförhållanden som något negativt. Storstadsutvecklingen och storstadsmänniskorna med sina krav på att få skapa blir på så sätt ett ideologiskt hot. Utveckling ses som något okontrollerbart och därmed farligt.

Statliga utfästelser tycks väga lätt när någon ort ute i landet förlorar arbeten. Då flyttas både arbetsplatser och planerade infrastruktursatsningar från Stockholmsregionen. Den socialdemokratiska regeringen har tillsammans med samarbetspartierna Vänsterpartiet och Miljöpartiet kommit överens om att utlokalisera flera statliga verk och myndigheter. Totalt rör det sig om cirka 3 000 arbetstillfällen. Verken flyttas till de orter där regeringens försvarsneddragning minskar antalet arbetstillfällen. Syftet med att utlokalisera de statliga verkens verksamheter är att tjänsterna ska flyttas till dessa drabbade orter. Att Stockholmsregionen drabbas dubbelt tycks inte bekomma vänsterkartellen. Här slår den samlade effekten av försvarsneddragningarna på Berga-Muskö och i Vaxholm samt utlokaliseringen av de statliga arbetsplatserna hårt. Vänsterkartellens utflyttning av statliga verk och myndigheter har gjort att tusentals stockholmare tvingats sluta sina jobb.

Kulturmiljövården är ännu ett i raden av exempel där Stockholmsregionen får väsentligt mindre andel av statens resurser. Akuta ekonomiska problem är

Fel! Okänt namn på

dessvärre vardag för nationalscener som Kungliga Operan och Kungliga Dramatiska Teatern. Flera av Stockholms museer har nationella uppdrag. Resursbristen hos dessa institutioner har tårt hårt på både verksamheten i sig liksom på inventarier och byggnader.

En del av problemet ligger i att Stockholms lokala och regionala rödgröna administration med regeringens goda minne, är mer intresserade av politiska experiment än av god förvaltning. Stockholm har under en tid av internationell lågkonjunktur på grund av de lokala politiska besluten väsentligt förvärrat sin situation. Tillväxten hämmas ytterligare av att regeringen, genom sin Stockholmsfientliga politik, utarmar regionen med ett antal specialriktade skatter.

På olika sätt genomför därför den socialdemokratiska regeringen, tillsammans med sina röd-gröna stödpartier, en klart Stockholmsfientlig politik. Detta märks tydligast när det gäller tvångsöverföringen av skatteinkomsterna i Stockholmsregionen till andra regioner i landet. Stockholms läns landsting är till exempel det enda landsting i landet som inte får behålla sina egna skatteinkomster. Det märks dock också när det gäller tilldelningen av högskoleplatser, pengar till vägar och övrig infrastruktur samt olika stopplagar där moderat förnyelsepolitik förbjuds.

Stockholm kan bättre – om kursen läggs om

För att Stockholm ska kunna inta tätpositionen som svensk ekonomisk tillväxtmotor måste regering och riksdag prioritera en företagsvänlig tillväxtorienterad politik. Det kräver en total omläggning av den politiska kursen i såväl Stockholms stad som i landet som helhet.

Det behövs en rejäl satsning på företagande och nya jobb, i Stockholm såväl som i Sverige. Sverige har under alltför många år halkat efter resten av världen i ekonomisk tillväxt. En positiv företagsutveckling förutsätter att kapacitetsproblemen löses. Ett sådant är bostadsbristen. Med drygt 100 000 i Stockholms bostadskö kan man inte kalla bostadspolitiken för något annat än ett misslyckande. Ett hinder för bostadsbyggandet är de långa planprocesserna. Ett annat hinder för bostadsbyggande är bullernormerna. Gällande lagar gör ingen skillnad på om hus byggs på landet eller i en storstad. Samma krav på till exempel bullernivåer gäller. Var och en förstår att det är en stor skillnad när det gäller bullernivåer om man skall bygga i Stockholms innerstad eller utanför Kiruna. Problemet är inte att det går att bygga i Kiruna med gällande lagstiftning. Problemet är att byggandet av bostäder stoppas i Stockholms innerstad med hänvisning till befintlig lagstiftning. Det kan inte vara rimligt att samma miljökrav fullt ut skall gälla i en storstad som på landsbygden.

För att företag skall kunna etablera sig och växa i regionen krävs att de anställda har bostäder. Detsamma gäller studerande och forskare vid våra högre utbildningar om Stockholm ska fortsätta att hålla hög internationell klass inom forskningsvärlden. Framkomligheten och transportförsörjningen måste

förbättras i takt med att regionen växer. Beslut måste fattas om byggande av såväl Österleden som Förbifart Stockholm, det vill säga hela ringleden runt Stockholm. En långsiktig lösning krävs för den framtida pendeltågstrafiken. Mälardalen måste förverkligas. Lagen om trängselskatt, som i praktiken är en ny skatt som främst skulle drabba dem med låga inkomster, måste avskaffas.

Vi har konkreta förslag för ett bättre Stockholm – ett Stockholm som svarar mot framtidens krav på både effektivitet och kvalitet. Dessa förslag innebär att vi tar bort hinder mot tillväxten. Detta innebär ett stopp för nya skatter. Vi säger nej till nya och höjda miljöskattavgifter. Vi säger ett tydligt nej till trängselskatten. Vi avvisar hoten om att stänga Bromma flygplats. Vi öppnar för nya väg- och bostadsbyggen. Vi utvecklar näringslivet och forskarsamhället.

Vi ser en klar skiljelinje mellan oss moderater som vill öka människors inflytande över det egna vardagslivet och de som i stället vill utöka kollektivets allmakt på individens bekostnad. Socialdemokraterna väljer medvetet att suga ut en tillväxtregion för att erbjuda valgodis i valtider, utan att ens skämmas inför sina partikamrater som bor i regionen. Det viktigaste för Socialdemokraterna verkar vara maktinnehavet. Samlat leder denna socialdemokratiska misskötsel och utslagning av Stockholmsregionen till minskad tillväxt och rentav stagnation.

Vi har i årets motion valt att koncentrera och fördjupa oss på områden som vi ser som speciellt viktiga för tillväxten i hela Stockholmsregionen. Det är också på dessa områden som den socialdemokratiska regeringen tillsammans med sina stödpartier (v) och (mp) för en direkt Stockholmsfientlig politik.

Vi behöver en lågskattepolitik för arbete

Vi har en politik för arbete och tillväxt. Det måste alltid löna sig att arbeta. Så är det inte i dag i Socialdemokraternas Sverige. Vi moderater föreslår därför sänkta skatter på arbete och företagande samt stramare bidrag för dem som inte arbetar. Skattesänkningarna som vi föreslår i Sveriges riksdag riktar sig framför allt till låg- och medelinkomsttagarna, som i dag har de högsta margineffekterna.

Verklig trygghet skapas genom egen försörjning. Att ha ett arbete är många gånger viktigt för tryggheten, såväl för den enskilde som för samhället i stort. Det är inte möjligt att garantera att de arbeten som finns i dag kommer att finnas i framtiden. I stället är det viktigare att skapa förutsättningar så att nya arbeten, inom nya och etablerade branscher, kan skapas.

Genom att alla som kan jobba har ett arbete kan finansieringen av välfärden säkras. Det innebär att de som av olika skäl inte kan arbeta ändå garanteras en trygghet. Socialbidrag skall finnas för att tillfälligt hjälpa den som inte kan försörja sig själv och som kanske befinner sig mellan två arbeten. Männskor skall kunna gå från bidrag till arbete utan att hindras av margineffekter. Enligt Finansdepartementet blir det lönsamt för en familj som lever på socialbidrag att ta ett arbete bara om lönen överstiger 24 000 kr/månad.

Fel! Okänt namn på

Regler, ersättningar och skatter måste utformas så att det alltid blir fördelaktigt för den enskilde att börja arbeta, samtidigt som alla skall ha råd att vara borta från arbetet när man är sjuk. När de som kan jobba har ett arbete blir det möjligt att skapa rimliga villkor för dem som inte kan arbeta.

Det är därutöver nödvändigt att göra det mer lönsamt att utbilda sig genom att höja brytpunkten för statlig skatt. Skatten på förmögenhet samt de diskriminerande och tillväxtfientliga 3:12-reglerna bör avskaffas. Därutöver måste den djupt omoraliska fastighetskatten avvecklas stegvis.

Den socialdemokratiska regeringen agerar konsekvent Stockholmsfientligt. Stockholmsregionen betalar en mycket stor andel av hela rikets offentliga utgifter genom att vi på nästan alla skatteområden betalar en större andel än vad vi representerar befolkningsmässigt. Skatteutjämningen har blivit en symbol för detta problem, och nu har skatteskraven dragits så hårt att tillväxten blir betydligt lägre än vad den hade kunnat vara.

Vi är beredda att ta strid för fortsatt tillväxt i Stockholmsregionen. Vi ser det som en av vår tids största samhälleliga uppgifter att stå på de enskilda medborgarnas sida när nu Socialdemokraterna visar sitt rätta ansikte genom att motarbeta en tillväxtfrämjande utveckling.

Försök med RUT-avdrag i Stockholmsregionen

Sverige har en i jämförelse med andra länder inom OECD en underutvecklad tjänstesektor, inte minst när det gäller hushållsnära tjänster som städning och omvårdnad. I vårt land anses hushållsnära tjänster som utförs av kommuner legitima. Detta gäller dock inte tjänster i hemmet som riktas mot förvärvsarbete män i yrkesför ålder. Det är alltså accepterat att äldre får hjälp för att kunna bo kvar i hemmet längre, men att kunna köpa hushållstjänster till en rimlig kostnad är för de flesta människor en omöjlighet. Världens högsta skattetryck gör det i praktiken omöjligt för det stora flertalet att köpa tjänster och redovisa detta öppet. Istället frodas den svarta marknaden i detta högskattesamhälle.

Det råder inget tvivel om att en rimlig kostnad för hushållsnära tjänster skulle skapa nya arbetstillfällen. I vårt grannland Finland skapades för några år sedan ett system för skatteavdrag på hushållsnära tjänster. I Finland kallas det för hushållsavdraget. Systemet, som startades 1997, har nu permanentats och utvecklats till att omfatta 92 000 användare. Maxbeloppet är 1 150 euro och avdraget storlek är 60 procent. För 2004 beräknas stödet för avdraget bli cirka 70 miljoner euro. Arbetsgivarorganisationen Almega har gjort beräkningar som visar att samma system i Sverige skulle generera 25 000–30 000 heltidstjänster. Det innebär att den öppna arbetslösheten skulle kunna minska med ungefär 10 procent.

Finland har alltså utvecklat ett system för skattereducerade hushållsnära tjänster med stor framgång. Efter den positiva inledningen utökas nu verksamheten. I Sverige har vi tidvis skatteavdrag för byggrelaterade tjänster, men

inte för hushållsnära tjänster. När skatteavdrag införs för ombyggnationer och liknande hänvisas oftast till ett besvärligt läge på arbetsmarknaden för de yrkesgrupper som är verksamma inom byggbranschen.

Om skatteavdrag infördes för hushållsnära tjänster skulle detta i likhet med andra branscher som medges lägre skatt på arbetskraften innebära ett stort antal nya arbeten i Stockholm. Det handlar om arbetstillfällen som blir vita istället för svarta och en del helt nya. Människor som tidigare arbetat utan försäkringar och andra arbetsrättsliga avtal får genom skattereducerade hushållsnära tjänster en reell möjlighet att få en större trygghet på arbetsmarknaden.

För att bland annat öka sysselsättningen vill vi införa möjlighet för avdrag för hushållstjänster genom ett s.k. RUT-avdrag i Sverige. Bara i Stockholmsregionen skulle det kunna innebära 5 000–10 000 nya heltidsarbeten. Tjänstenäringen är i dag vårt främsta tillväxtområde, och det måste vi ta till vara på ett bättre sätt än idag. Låt därför Stockholmsregionen bli försöksregion för RUT-avdrag redan vid årsskiftet 2005/06.

Utjämningskatten är tillväxtfientlig

Ett flagrant exempel på regeringens Stockholmsfientlighet är det system för överföring av skattemedel från en kommun till en annan som genomförts. Man kan inte låta bli att se det som Socialdemokraternas sätt att straffa invånarna i Stockholms län. Det inomkommunala utjämningsystemet är nämligen till sin natur så konstruerat att det straffar tillväxt var den än uppstår. Effekten har bland annat blivit att en lång rad kommuner i Stockholms län får se stora delar av sina skatteinkomster betalas ut till andra delar av landet. Kommuninvånarna i dessa Stockholmskommuner tror sig betala för att få en bra skola för sina barn eller en värdig vård för åldrande släktingar. I själva verket används deras skattepengar till något annat någon annanstans i Sverige.

Genom en medveten socialdemokratisk politik dräneras regionen på miljarder kronor årligen genom skatteutjämningsystemet. Samma medvetna politik medför att invånarna i vår region betalar mer i skatter än rikets övriga invånare. Företag och familjer i Stockholmsregionen betalade år 2002 enligt Stockholms handelskammare 41 procent av statens direkta skatteinkomster. Vi utgör dock bara 20 procent av landets befolkning och tjänar knappt 30 procent av Sveriges inkomster. Det visar ett relativt stort gap mellan länets inkomst- och skatteandel.

Frågan är hur stor del av Stockholms skatter till staten som kommer tillbaka till Stockholm. Nutek har genomfört ett antal studier av statsbudgetens regionala fördelning. Den senaste undersökningen avser budgetåret 1998. I studien ingår alla inkomster i budgeten, dvs. direkta och indirekta skatter, sociala avgifter och övriga inkomster. Alla statliga utgifter är inkluderade som kan fördelas inom landet. Det kommunala utjämningsystemet ingår däremot inte. Undersökningen för budgetåret 1998 visar att Stockholms län

Fel! Okänt namn på

bidrag med 40 procent av statens inkomster medan bara 22 procent av statens utgifter hamnar i länet.

Det är ingen överdrift när vi säger att Socialdemokraternas politik drabbar stockholmarna hårt. Kostnadsutjämningsystemet tar allt mindre hänsyn till de särskilda problem och kostnader som finns i en storstad i form av bland annat segregation och befolkningsökning samt höga kostnader för personal, lokaler och bostäder. Socialdemokraternas politik med kostnadsutjämning och höjd fastighetsskatt leder till att det snart bara är höginkomsttagare som har råd att bo i Stockholmsregionen.

Utjämningsystemet straffar också tillväxten. Storstadsregionerna får inte behålla frukterna på inkomstsidan av den ökade ekonomiska aktiviteten och skattetillväxten, men måste ändå bära de kostnadsökningar inom de kommunala verksamheterna, som ökad ekonomisk aktivitet ger upphov till.

Den mellankommunala skatteutjämnningen förändrades inför 2005 genom att statsbidragen som tidigare särredovisats nu ingår i systemet. Detta gör utjämningsystemet ännu mer svårgenomträngligt. Utjämnningen år 2005, inklusive de inbakade statsbidragen, uppgår för Stockholmsregionens del till cirka 10 miljarder kronor. Det är 10 miljarder kronor som tas från Stockholmsregionen av statsmakten för att skickas till andra delar av riket.

Vi föreslår att det inomkommunala utjämningsystemet avskaffas och ersätts av ett system som både stimulerar ekonomisk tillväxt och ger tillräckliga statliga bidrag till kommuner och landsting, som behöver compensation för otillräcklig skattekraft. Vi föreslår att gränsen för utjämningsavgiften höjs till 115 procent för landsting, dvs. samma nivå som gäller för primärkommunerna, och att avgiften skall sättas till 80 procent av den egna skattesatsen för både primärkommuner och landsting. Genom att avgiften beräknas utifrån den egna skattekraften skapas incitament för att hålla en låg skattesats. Vårt förslag är utformat så att ingen kommun och inget landsting kommer att få lägre bidrag eller betala högre avgift än med regeringens förslag.

Akut brist på kringfartsleder och spårkapacitet

Ett av de allvarligaste problemen i regionen är den akuta bristen på kringfartsleder och spårkapacitet som kan leda trafikflödet förbi eller igenom Stockholms innerstad. Stockholmsregionen behöver Ringen som Socialdemokraterna ensidigt övergav 1997.

Det behövs dessutom en förbifart för E 4 väster om Stockholm. Andra objekt som behöver färdigställas snarast är Södertörnsleden och Norrortsleden. På sikt måste också en östlig förbifart byggas för att göra Ringen fullständig. Utbyggnaden av väg 73 Nynäshamn har just startat. Ett dubbelspår hela vägen till Nynäshamn är av central betydelse för anläggandet av en ny storhamn i Norvik. En ny hamn skulle betyda mycket för Stockholmsregionens framtida tillväxt. För flera av de trafikobjekt som måste genomföras bör det öppnas för en statlig PPP-lösning (Public-Private Partnership). Det är ett gemensamt

ansvar för regeringen och regionens företrädare att rätta till den oacceptabla trafiksituation som råder.

Spårförbindelserna i regionen är eftersatta. Fortfarande kör tågen genom centrala Stockholm på spår som byggdes för 129 år sedan. Den bristande kapaciteten påverkar stora delar av Sverige. I takt med att den funktionella regionen vuxit pendlar alltfler med regionalståg in till Stockholm. Spårkapaciteten måste byggas ut. Det gäller såväl genom Stockholms stad som anslutande spår. Mäljarbanan är av stor betydelse för att investeringar i centrala Stockholm ska kunna nyttjas fullt ut.

Stockholmsregionens utveckling och tillväxt är även starkt beroende av goda flygförbindelser med omvärlden. Arlandas konkurrenskraft måste därför stärkas så att regionen inte förlorar direktförbindelser med till exempel USA. Näringslivets utveckling är också beroende av småflyg för både person- och godstransporter. Det småflyg som tidigare har funnits vid F18/Tullinge måste få finnas kvar i Stockholmsregionen om inte Stockholm skall bli den enda huvudstadsregion i Europa som saknar banor för småflyg.

Nuvarande avtal mellan Stockholm och staten om flygverksamheten på Bromma löper till 2011. Vi moderater anser att det är en konkurrensfördel i förhållande till andra större städer att ha en citynära flygplats. Bromma flygplats gör att det går enkelt och snabbt att ta sig från centrala Stockholm till övriga Sverige och till ett antal europeiska huvudstäder. För att kunna satsa på närmiljön för de boende i närheten av flygplatsen är det avgörande att både staten och Stockholms stad deklarerar en långsiktig plan att ha kvar Bromma flygplats även efter år 2011. Därutöver måste Arlanda byggas ut ytterligare och kommunikationerna mellan södra Stockholm och Arlanda stärkas. Detta kan exempelvis ske genom en förlängning av Arlanda Express.

Nej till trängselskatt

Ovanpå den mycket allvarliga ekonomiska utvecklingen i Stockholm har Socialdemokraterna bestämt sig för att driva igenom sitt största och monumentala väljarsvek – införande av trängselskatt (biltullar). Det är en lagstiftning som kraftigt kommer att försämra Stockholms möjligheter att växa och återta sin position som Sveriges tillväxtmotor.

Trängselskatteexperimentet är en dålig affär – för tillväxten, för Stockholm, för landet och inte minst för stockholmarna. Försöket kostar totalt cirka 3,8 miljarder kronor. Trängselskatten splittrar regionens arbets- och bostadsmarknad. Trängselskatten reser nya murar mellan innerstad och ytterstad och mellan norr och söder i regionen. Handeln kommer att minska i innerstaden, enligt beräkningar från handelsorganisationer. Detta kommer naturligtvis att ytterligare försvåra en lokal konjunkturuppgång.

Det är uppenbart att Socialdemokraterna i och med trängselskatteexperimentet bestämt sig för att bedriva en regelrätt hetsjakt på alla de stockholmare som är beroende av bilen i sin vardag. I takt med att Stockholm växer kommer naturligtvis fler bilar till regionen. Trafikproblemen är ett hot mot huvud-

Fel! Okänt namn på

stadsregionens, och därmed landets, framtida växtkraft. Genom införandet av trängselskatten räknar socialdemokratin i Stockholm och den socialdemokratiska regeringen med att färre kommer att åka bil. På så sätt försöker de kringgå behovet av att bygga kringfartsleder. Trängselskatten är kanske det främsta exemplet på den tillväxtfientliga politiken. För att företag skall kunna etablera sig i Stockholm behövs en trafiksituation som gör att det är möjligt att inte bara ta sig in i innerstaden, utan också runt i regionen via kringfartsleder. Om Stockholm fick Ringen och förbifart Stockholm, så att de bilar som endast vill förbi Stockholm och inte in i innerstaden kan ta sig förbi, skulle många av problemen i trafiken lösas.

Att införa trängselskatt i en stad och i ett land där bilisterna redan är bland de hårdast beskattade i världen är ett hårt slag mot hushållen. Eftersom viktiga infrastruktursatsningar försenats, inte minst på grund av ett bristande ekonomiskt ansvarstagande från staten, finns ofta inget alternativ till att använda bilen. Ett införande av trängselskatt handlar därför inte i första hand om att styra om trafiken, utan om att tvinga bort ekonomiskt svaga bilister från våra vägar. Det är en politik som varken är rimlig eller rättvis.

De lokala folkomröstningar som genomfördes 2003 i tolv kranskommuner visar på ett utomordentligt tydligt motstånd mot trängselskatten. Över 80 procent av dem som givits tillfälle att uttrycka sin åsikt i de lokala folkomröstningarna röstade nej till försök. Över 200 000 länsbor har röstat mot ett försök med trängselskatt. Det höga valdeltagandet visar att frågan engagerar och är viktig för många människor, vilket innebär att frågan därmed är lämplig att folkomrösta om. De politiker som inte respekterar ett så tydligt utslag av folkviljan kan knappast kalla sig demokrater.

Trots den socialdemokratiska retoriken vet vi att det är många människor som är beroende av bilen för att få vardagen att gå ihop. Detta gäller inte minst för barnfamiljer som måste hantera alltifrån dagishämtningar till fotbollsträningar. För dessa familjer finns ofta heller ingen möjlighet att välja alternativa transportmedel. När trängselskatten införs i januari 2006 kommer dessa familjer att behöva betala uppemot 15 000 kr om året, i redan beskattade pengar, bara för att få vardagen att fungera.

Kraftigt stärkt rättstrygghet och rejäl kamp mot våldsbrotten

Polismyndigheten i Stockholm är landets största och svarar för insatser i såväl hektisk innerstadsmiljö som i landsbygdsmiljöer. Stockholm är en internationell storstad som drar till sig mängder av besökare och har rader av verksamheter som förutsätter särskilda insatser för medborgarnas trygghet. Under de senaste åren har våldsbrotten fortsatt att öka. Tillgången på narkotika är omfattande, och i vissa förorter finns bekymmersam gängbildning och miljöer där arbetslöshet m.m. skapar social oro. En framgångsrik brottsbekämpning i regionen förutsätter bättre tillgång till polisiärt vardagsarbete för att bekämpa mängdbrott och ordningsproblem, men också specialkompetens för att kunna

ingripa mot och utreda kvalificerad och inte sällan internationellt förgrenade kriminella nätverk.

Den förebyggande brottsbekämpningen måste utgå från en helhetssyn där rättsvårdande myndigheter samarbetar med andra. Polisstyrelsen i Stockholm har exempelvis bestämt att det för alla skolor ska finnas en kontaktman inom polisen. Vidare behövs ett nära samarbete med respektive kommun, bland annat för insatser mot unga som begår eller har begått brott. Idag varierar insatserna både i omfattning och i kvalitet, vilket är ett stort och allvarligt bekymmer som måste åtgärdas.

Staten har det finansiella ansvaret för polis och andra rättsvårdande myndigheter. Det är uppenbart att resurserna under en följd av år inte kunnat möta de verkliga behoven. Vi ser med växande oro att polisen alltför ofta tvingas dra ner på närpolisverksamhet till förmån för utryckningsverksamhet och specialinsatser. En växande skara väktare och vakter är inte lösningen på stölder, inbrott och fullt synlig narkotikahandel. Kort sagt, Stockholmspolisen behöver fler poliser och fler poliser som kan arbeta i yttre tjänst. Vi anser vidare att staten i särskild ordning bör ta ansvar för finansieringen av stora evenemang som drar exceptionella polisresurser. Det är orimligt att större internationella möten och konferenser helt plötsligt ska klaras i budgeten för en enskild myndighet. Stockholm ges viss ersättning för de uppgifter som åligger huvudstadspolisen, men det inbegriper inte riktigt stora arrangemang.

Ett växande problem är vården av psykiskt sjuka. Många allvarliga brott begås av psykiskt störda lagöverträdare, och polisen tvingas dessutom vara sjukvård och andra inrättningar till hjälp vid omhändertagande och transporter av våldsamma patienter. Från moderat håll har vi en rad förslag på förbättringar i psykvården. Vi föreslår bland annat en psykiatrisk vårdgaranti, ett fritt vårdval inom psykiatri och ett avskaffande av fängelseförbudet för psykiskt sjuka brottslingar.

Våldet i anslutning till krogar och andra etablissemang är oacceptabelt högt. Förekomsten av knivar och andra vapen hos presumtiva gärningsmän är vanlig. Södersjukhusets akutmottagning bedriver sedan flera år tillbaka utöver den medicinska verksamheten ett opinionsbildande arbete i syfte att öka kunskaperna om våldets konsekvenser. En mycket allvarlig utveckling är att våldet allt oftare drabbar helt oskyldiga människor och att förövare angriper i grupp och inte drar sig för att bruka våld även mot den som redan är slagen. För att öka förövarnas insikt om hur deras våld skadar andra bedrivs på Södersjukhuset konsekvensprogram med stor framgång. Det är viktigt att deras kunskaper sprids och kommer fler till del.

Brottligheten mot näringsidkare måste tas på allvar. Samhället har misslyckats när butiksägare tvingas till nedläggning för att rån och inbrott gjort att försäkringsbolagen vägrar företagare att försäkra sig. Ett betydande problem är också de internationella ligor som med fickstölder, spel m.m. periodvis härjar i Stockholmsområdet till men för medborgarna och till skada för handel och turistnäring. Det är viktigt att gränskontroller och EU-samarbete fungerar för att stoppa detta.

När det gäller utredningar och domstolskapaciteten kan konstateras att situationen i Stockholm är ansträngd. Ärenden tar för lång tid och många brott

Fel! Okänt namn på

avskrivs utan begripliga motiv. Ett växande bekymmer är att inte minst många unga oroar sig för att anmäla brott och att en hel del vittnen uteblir eller är rädda. Bemötandefrågor och vittnesskydd är frågor som även statsmakterna måste prioritera högre för att ge brottsbekämpningen mer kraft.

Kampen mot våldsbrotten i Stockholms län måste intensifieras. Vi vägrar att acceptera en utveckling där våldtäkterna på allmän plats ökat med närmare 30 procent på ett år. Tendensen är dessutom att detta inte är en tillfällig ökning. När till och med länspolismästaren i Stockholm går ut med en allmän varning är det nog. Ska vi låsa in oss själva, våra döttrar, fruar, mammor och väninnor? Varför skall vanliga hederliga människors frihet behöva begränsas än mer? Nej, vi menar att polisen i Stockholm måste ges resurser att ha personal ute där människorna finns och där brotten begås. Vi kräver att polisen blir mer effektiv och prioriterar att minska våldet i samhället. Det är också hög tid att utförligt analysera och dra slutsatser kring vilka som begår våldsdåden. Först när det klart framgår vilka, var, när och hur brotten begås kan effektiva metoder för att förebygga och minska brotten sättas in. Statens viktigaste uppgift är att skydda sina medborgare. Det har regeringen misslyckats med.

Levande skärgård året runt

Stockholmsregionen är unik såtillvida att den består av både stortstad och glesbygd, vilket ofta glöms bort i debatten. En viktig och i många fall avgörande ekonomisk förutsättning för skärgårdsborna att kunna bo kvar är fastighetsskatten. När fastighetstaxeringen utgår från dagens höga prisnivåer på fastigheter i skärgården slår detta hårt mot skärgårdsbefolkningen. Inte minst många äldre tvingas sälja hus som de har bott i under mycket lång tid på grund av att fastighetsskatten tar för stor del av hushållens ekonomiska utrymme. Ovanpå detta slår förmögenhetsskatten hårt mot dem som inte har andra ekonomiska tillgångar än den fastighet de bor i.

Det generella förbudet mot strandnära bebyggelse medför svårigheter att utveckla boende och annan verksamhet i skärgården. Vår uppfattning är att det måste finnas en generell rätt att bebygga sin mark nära stränder och vattendrag. En kommun ska endast kunna begränsa denna rätt med hänsyn till känsligt djur- och växtliv eller för att garantera allmänhetens tillgång till bad- och friluftsliv. Mycket av den kommunala och landstingskommunala servicen ska idag bedrivas i stordrift med Socialdemokraternas politik. Privata vårdmottagningar får sällan förnyat förtroende. Detta drabbar speciellt skärgårdsbefolkningen som går miste om både arbetstillfällen och kommunal service. I stället tvingas man åka in till fastlandet för t.ex. läkarbesök. För att skärgården skall kunna leva året runt måste mångfalden inom offentlig sektor få finnas kvar. Därför vill vi fortsättningsvis låta privata vårdgivare, omsorgsföretag, friskolor, och förskolor och andra företag ges möjlighet att stå för utförandet av sådan samhällsservice.

Forskning och högre utbildning

Avgörande för vår möjlighet att dra nytta av de möjligheter som globaliseringen ger är att höja kunskapsnivån i samhället. Politiken måste därför främja utbildning, forskning och innovationer. Stockholmsregionen är i dag inte missgynnad på samma sätt som tidigare när det gäller högskoleplatser i förhållande till folkmängden. Stockholms högskolor och universitet lockar studenter från hela landet. Dock är möjligheten till studieplats för dem som är uppväxta i Stockholm många gånger svårare. Av alla de dryga 40 000 som examinerades läsåret 2002/03 bodde 24 procent i Stockholm två år efter examen, det vill säga i slutet av 2004. Det kan jämföras med 18 procent innan de började studera. Storstadens utbud och karriärmöjligheter lockar många unga att flytta till huvudstaden. Därmed blir det också svårare för dem som bor i regionen att få utbildningsplats då de är begränsade. Den havererade bostadsmarknaden drabbar många unga och därmed studenter. Socialdemokraterna tillsammans med Vänstern och Miljöpartiet beslutade att satsa på att bygga om Skatteskrapan till studentbostäder till en uppskattad kostnad av 1,6 miljarder kronor. Dessa satsade skattepengar kunde ha skapat fler studentbostäder, och bostadsköerna för studenter kunde ha kortats ned om vänstermajoriteten hade tagit åt sig den kritik som riktats mot ombyggnationen.

Vi vill satsa mer på forskning och utbildning i Stockholmsregionen. Vissa branscher, t.ex. telekom, bioteknik och medicin, har en världsledande ställning och har sin utgångspunkt ur den forskning och utveckling som bedrivs i Stockholmsregionen. Det är viktigt att Stockholm behåller sin ställning inom utbildning och forskning i konkurrensen med andra regioner i världen. Universitetet och högskolor har en viktig funktion, och en utbyggnad är därför nödvändig. Det är samtidigt viktigt att den vetenskapliga kvaliteten behålls när forsknings- och utbildningsinstitutionerna växer.

Svenska forskare är mycket framgångsrika när det gäller patentering av sina uppfinningar. Tyvärr ser det betydligt trögare ut i nästa steg. Vi måste underlätta för forskare att kommersialisera sina innovationer, starta företag som kan växa både nationellt och internationellt och dessutom höja produktiviteten genom att höja kunskapsinnehållet i varor och tjänster. Att stötta forskning är en av de viktigaste instrumenten för ökad tillväxt. Därför är det nödvändigt att stimulera universitet och högskolor till tätare samarbete med näringslivet. Länken mellan innovationer och produktion behöver bli starkare än idag.

Men företagande handlar om att ta risker. För att en företagare skall våga ta den risk det innebär att starta ett företag, måste också företagaren tillförsäkras en rimlig avkastning om risktagandet blir framgångsrikt. Om vi skall klara framtidens utmaningar måste det helt enkelt löna sig bättre att våga ta risker. Det måste också finnas tillräckligt med riskvilligt kapital för forskningsinnovationer och för att finansiera nya och växande företag.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 29 september 2005

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)

Beatrice Ask (m)

Lena Adelsohn Liljeroth (m)

Henrik S Järrel (m)

Anna Lilliehöök (m)

Hillevi Engström (m)

Ewa Björling (m)

Göran Lenmarker (m)

Catharina Elmsäter-Svärd (m)

Karin Enström (m)

Henrik Westman (m)

Carl-Erik Skårman (m)

Björn Hamilton (m)